

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Petri Cvnæi de Repvblica Hebræorum Libri III

Cunaeus, Petrus

Lvgd. Batavor., 1632

Cap. IX. Sacerdotes Levitasq[ue] fuisse partem quanda[m] magni concilii Sanhedrin. Negotia regia atque civilia publice Levitis commissa. Virtutum insignis imago in illis. Accesississe eos ad meliorem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65527](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65527)

gi in posterum sacratissimo honore
 posset. atque id monere eum amici
 non destiterunt, cum ex Parthia Iu-
 dæam stolido consilio repetebat, ut il-
 lic Herodis ope pristinum teneret sta-
 tum dignitatis. Res poscere videba-
 tur, ut diceremus, quæ jura connubio-
 rum posita sacerdotibus sint, deque
 fortitione, quæ singulis munia fun-
 ctionis suæ quotidie, vicesque assigna-
 bat: tum, quibus gradibus distincti
 fuerint, ut alii קהיקולין, pars אמרכלין,
 quidam גוברין dicerentur, cæteri au-
 tem numerus & plebs essent. sed hæc,
 cum de Pontifice ageremus, indicata à
 nobis in transeursu sunt. Atque etiam
 illic de indumentis quatuor diximus,
 quæ communia illis cum Pontifice
 maximo erant. Propria enim non ha-
 buère. Quare hæc omittimus.

CAPVT IX.

*Sacerdotes Levitasque fuisse partem
 quandam magni concilii Sanhedrin.
 Negotia regia atque civilia publice
 Levitis commissa. Virtutum insignis
 imago in illis. Accessississe eos ad melio-
 rem partem, atque ad æquiores cau-
 sam, cum scissa olim divisag, Hebraeo-
 rum respublica fuit. Quantopere de-
 generaverint mox à recta indole, atque
 à vete-*

à veteri integritate. Summum reipublicæ regimen occupatum ab illis, atque immodeste usurpatum.

AIt Maimonides in Halacha Sanhedrin, in capite primo, Levitas sacerdotesque in eum senatum lectos fuisse, qui Ierosolymæ supremus erat, & LXXI viris constabat, in quem adscripti etiam primores cæterorum Israëuitarum erant. Ex quo fit profectò ut non sacra duntaxat curasse, sed iudicia exercuisse etiam civilia, & cum principe, aut summo populi ductore consultavisse de summâ republicâ quosdam Levitarum sacerdotumque appareat. Magnum enim senatum Sanhedrin rex indicebat, princepsve, aut quocunque alio nomine appellandus fuit, qui statum publicum tuebatur. Atque hoc est, quod inter Mosis instituta Flavius Iosephus posuit, *πραοσέτω ἡ μὲν δὲν ὁ βασιλεὺς ἀρχαὶ καὶ ἀρχιερεὺς καὶ τὸ πρῶτον γερουσιαστῶν γνάμης.* Nihil agat rex, nisi de Pontificis & senatorum sententia. Neque id nos miramur in illo regno, quod ipse Deus, ut sæpe diximus, sacerdotale appellat. Sanè in secundo Chronicorum libro, in capite XIX, Iosaphatus rex, cum Zebadiah iis negotiis præficit, quæ ad regem,

gem, atque ad populum Iudæ pertinebant, etiam satrapas Levitas ei adiungit, qui in partem curarum veniant. Et multò ante illum maximus David Hafabiam, ejusque agnatos mille & septingentos præesse Benjaminitis, & Simeonitis, Iudæisque, ac res gubernare tam divinas, quàm regias, jussit. Idemque imperium, ac planè geminam potestatem Ieriæ, agnatisque ejus bis mille & septingentis rex ille in Rubenitas, Gaditasque, & in dimidiam tribum Menassitarum dedit. cujus rei testimonium extat in primo Chronicorum libro, in capite xxvi. Atqui profectò Hafabia, & Ieria, & eorum agnati, quos Chronicorum author summos honores gessisse in republica, & fuisse ad quater mille & quadringentos ait, Levitæ erant, & nomen suum professi in ea tribu sunt, quæ sacrorum omnium custos fuit. Accedit, quod legum omnium, & rerum humanarum, divinarumque summam scientiam suo quodam sibi jure Levitæ vindicarunt, quam in synagogis per Iudææ oppida populo tradidère: ut non immeritò omnis ingenii, eruditionisque, & bonarum artium patres atque autores habiti sint. Igitur ab his pietatis virtutisq; exempla petita sunt.

L

Etenim,

Etenim, cum pars ceremoniis sacrificisque ministrarent, alii in disciplinas incumberent, plurimi muneribus officisque civilibus intenti reipublicæ consulere, omnes tamen sine cupiditate vitam agitabant. Dissensione verò tribuum ortâ, cum à Iudæis divortium cætera gens Israëliitarum fecisset, relictis urbibus, quas inter Israëlitas habebant, eam partem amplexi sunt, quæ patrio more integra & incorrupta religionum solennia tenuit. Sed, ut nihil perpetuum est, tandem post Babylonense exilium, cum extructum templum secundum esset, temporum iniquitas bellorumque æstus quadam fati lege causam deposuit ad aliud schema. Primò enim pontificatum maximum gerere ii ex Levitis ausi sunt, quibus per legem illud affectare non licuit. Ea quasi materies omnium malorum fuit. Fecit enim avidos nimia felicitas: nec tam temperatæ cupiditates fuere, ut in eo, quod contingerat, desinerent. Gradus à magnis ad majora factus est, &, qui insperata acceperant, spe improbiore assecuti principatum sunt. Ac tandem verò, quasi assumpto diadema capiti imposuere. Hinc insidiæ inter eos, doli, artesque patriæ

p
E
d
q
n
q
o
li
fi
n
fi
e

pa tritiæ , & nulla modestia votorum. Ex qua enim tempestate sibi pulcrum duxerunt supra rempublicam stare, qua via illuc pervenirent , dum pervenirent modò, nihil pensi habebant. Ita, qui rarissimam laudem, & nulli adhuc ordini concessam concupiverant olim, innocentiam , postremò mutatis studiis omnia divina humanaque promiscua habuerunt , unius arrogantia superbiæque dominio. Sed de hoc etiam antè diximus.

CAPVT X.

*Qui fuerint Anscha Hammaamad. Quali legatione functi sint. Sacrificia pro populo peracta. Legatos hos etiam extra Ierosolymam munus suum in synagoga obiisse. De jejuniis eorum. Cur pridie & postridie Sabbati non jejuna-
verint.*

IN Talmudis tractatu , qui Massechta Tahana jot dictus est, de iis agitur, qui à populo , aut ab universitate missi legationem publicam obibant sacrorum causa. Cujus rei observatio , quoniam sane singularis est, neutiquam silentio prætereunda nobis videtur. Enimverò illud sancitum lege erat, ut , qui numini victimam donumve offerret, sacris